

บทเพลงปลุกใจ

ของ หลวงวิจิตรวาทการ

เลือกสุพรรณ

จากบทละครเรื่อง "เลือกสุพรรณ" พ.ศ. ๒๔๗๕

เลือกสุพรรณเคยหาญในการศึก
ไม่ครั้นคร้ามขามใจต่อไพร่

เหี้ยมฮึกกล้าสู้ไม่รู้หนี
ผู้ใดมีมิตพร้าคว้ามารบ

สร้อย..... มาด้วยกัน มาด้วยกัน เลือกสุพรรณเอ๋ย
เลือกสุพรรณ เข้าประจัน อย่าได้พรั่นเลย

อยู่ไม่สุขเขามารุกแค้นตระหน่ำ
เขาเขี่ยนฆ่าเพราะว่าเห็นเป็นเชลย

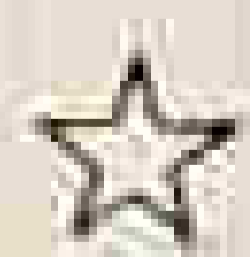
ให้ชอกช้าแสนอนาถชาติไทยเอ๋ย
จะนั่งเฉยอยู่ทำไมพวกไทยเรา

สร้อย..... มาด้วยกัน มาด้วยกัน เลือกสุพรรณเอ๋ย
เลือกสุพรรณ เข้าประจัน อย่าได้พรั่นเลย

อันเมืองไทยเป็นของไทยใช้ของอื่น
ถึงตัวตายอย่าเสียตายชีวิตเลย

มาต่อสู้กันเถอะเราเอ๋ย
มาเถอะเหวี่ยงพวกเรามากล้ำประจัญ

สร้อย..... มาด้วยกัน มาด้วยกัน เลือกสุพรรณเอ๋ย
เลือกสุพรรณ เข้าประจัน อย่าได้พรั่นเลย

ราชสีมา

พ.ศ. ๒๔๗๕

(สร้อย) ราชสีมา เหมือนตั้งศิลา ที่กอกำแพง สยามจะเรือง
กระเบื้องเคลือบแรง ด้วยมีกำแพง คือ ราชสีมา

ชาวนคร ราชสีมา แต่โบราณ	เห็นมอญ กล้าหาญ ยิ่งหนักหนา
ศึกเสีย เหนือได้ ที่ไหนมา	เดือดนคร ราชสีมา ไม่แพ้ใคร (สร้อย)
แต่ก่อนกาล ท่านวีรสตรี	ท้าวสุนารี ผู้เป็นใหญ่
กล้าหาญ ยอดยิ่ง ผู้หญิงไทย	มีขวัญ ธงไชย ของเมืองเรา (สร้อย)
มาพวกเรา ชาวนครราชสีมา	หน้าเดิน รีบมา สู้กับเขา
หากศัตรู ไม่เกรง ช่มเหงเรา	สู้เขา สู้กัน อย่าพรั่นใจ (สร้อย)

มาพวกเรา

จากบทละครเรื่อง "ราชมนู" พ.ศ. ๒๔๗๕

มาพวกเรา พวกชาวอีสาน	สนุกสนาน สำราญบานใจ
ทำมาหากิน อยู่ดินแดนไกล	ทั้งกายทั้งใจ เป็นไทยทุกคน เอย
มาพวกเรา อย่าเขลาอย่าคร้าน	กอบกิจการงาน โดยสามัคคี
เสร็จงานก็เล่น เป็นประเพณี	มุ่งความงามดี กันทุกคน เอย
มาพวกเรา พวกเราชาวไทย	เราต้องภูมิใจ เมืองไทยเมืองทอง
เราสามัคคี เหมือนพี่เหมือนน้อง	อยู่ในปกครอง ศรีอยุธยา เอย
มาพวกเรา พวกชาวสยาม	ชนชื่อลือนาม เป็นชาติกล้าหาญ
หากเรามีภัย เพราะใครรุกราน	ก็อาจกู้บ้าน - เมืองกลับได้ เอย

แคนอีสาน

จากบทละครเรื่อง "ราชมนู" พ.ศ. ๒๔๗๕

△

(สร้อย) แคนอีสาน เป็นของไทย เราไม่ใจรัก เตรียมให้พร้อมพร้อม
เพื่อสู้ ศัตรูทั้งหลาย

อย่ามัวแต่หวังนั่งนิ่ง หิ่งหึ่งทั้งชาย

ต้องชวนชวาย กอบกู้ ชูชาติไทย

แคนอีสานของไทย ชาวอีสานเป็นไทย ไทยต้องจำ

บ้านเมืองเหมือนเรือ ในเมื่อทวนน้ำ

อย่ากลัวกระแสน้ำไหล ช่วยกันพาย ช่วยกันจำ

กิจการงานใดใด คนไทยต้องคว้ามำทำ

อย่าหวังในน้ำแรงของต่างแดน เอย (สร้อย)

จำเถอะนะเราจำ จำเถอะนะต้องจำ จำใส่ใจ

ชาวอีสานเป็นไทย เราต้องช่วยไทย

อย่ามัวพะวงหลงไหล ว่าชาติไหนเขาจะช่วย

พวกเราอย่าหนีศัตรู ต้องอยู่สู้กันจนม้วย

ตายไหนตายด้วย กับพวกไทยเราเอย (สร้อย)

△

△

รักเมืองไทย

จากบทละครเรื่อง "ราชมนู" พ.ศ. ๒๔๗๕

(สร้อย) รักเมืองไทย ชูชาติไทย ทะนุบำรุงให้รุ่งเรือง สมเป็นเมืองของไทย
 เราชาวไทย เกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย ไม่เคยอ่อนน้อม เราไม่ยอมแพ้ใคร
 ศัตรูใจกล้า มาแต่ทิศใด ถ้าข้ามธงไทย คงได้เห็นดี (สร้อย)

เราชาวไทย เกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย เราชักเพื่อนบ้าน เราไม่รานรุกใคร
 แต่รักษาสีหรีด อิศระของไทย ใครทำซ้ำใจ ไทยจะไม่ถอยเลย (สร้อย)

เราชาวไทย เกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย ถ้าถูกข้ามธง แล้วไม่เกรงผู้ใด
 กังงั่ววันใด มีพิษเหลือใจ เราชักเมืองไทย ยิ่งชีพเราเอ๋ย (สร้อย)

เมืองของเรา

จากบทละครเรื่อง "พระเจ้ากรุงธนฯ" พ.ศ. ๒๔๘๐

บ้านเมืองของเรา เขามารุกราน เราก็ชายชาติทหาร ไฉนจึงยอมแพ้เขา
 เขตแดนของไทย ดวงใจของเรา ใครหล่อกเบา กลัวเขาทำไม

กรุงศรีอยุธยา สิ้นชาติแล้วหรือ คนค้มผมือ หายไปทางไหน
 เมืองของเรา เขาทำซ้ำใจ พวกเราไปไหน ไม่มาต้านทาน

ศรีอยุธยา

จากบทละครเรื่อง “พระเจ้ากรุงธนฯ” พ.ศ. ๒๔๘๐

(สร้อย) กรุงศรีอยุธยา ราชธานีไทย	ถึงเคยแตกแหลกไป ก็ไม่สิ้นคนดี
เราจะรบศัตรู ต่อสู้ไฟรี	เราก็กู้เกียรติศรี - อยุธยาไว้ เอย
อยุธยารุ่งเรืองกระเดื่องนาม	เมืองงามธรรมชาติช่วยสนอง
บริบูรณ์ลุ่มน้ำและลำคลอง	ทำอุ่ทองทรงสร้างให้ชาวไทย (สร้อย)
ครึ่งโบราณแพ้วมาเป็นข้าเขา	พระนเรศวรเจ้าทรงกู้ได้
ไล่ศัตรูไปให้พ้นแผ่นดินไทย	ศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี (สร้อย)
ชาวศรีอยุธยามาค่วยกัน	เลือดไทยใจมั่นไม่พรันหนี
ชีวิตเราขออ่อนยอมพลี	ไว้เกียรติศรีอยุธยาคู่ฟ้าดิน (สร้อย)

กราวกลาง

จากบทละครเรื่อง “ศึกกลาง” พ.ศ. ๒๔๘๐

กลางของเราใครเข้ามาฆ่า	จะตีกระหน่ำให้มันพ่ายแพ้ไป
กลางเป็นถิ่นของไทย	ไล่ศัตรูออกไป ไชโย
เลือดไทยใจเด็ดไม่เข็ดขาม	สงครามแก้แค้นกล้าจะหาไหน
สละชีพเพื่อชาติจนชาติใจ	ไม่ให้ศัตรูมาดูแคลน
ชาติใดใจหาญรุกรานมา	จะเคี้ยวฆ่ามันให้ยับยับแสน
ก่อกรรมทำทุกข์รุกเขตแดน	แก้แค้นให้พ้นแผ่นดินไทย

กราวมัย

จากบทละครเรื่อง "ศึกกลาง" พ.ศ. ๒๔๘๐

บางสมัยไทยด้อยจวนย่อยยับ	ไทยกลับแก้ฟื้นคืนได้
เพราะไทยใจสมัครรักเป็นไทย	เต็มใจต่อสู้หมู่ไพร่
มาเถอะเหวดยกมาทั่วสากล	ไทยจะทนสู้ตายไม่พ่ายหนี
ถ้าแม้นมันมีชัยพวกไพร่	ให้ไต่แต่ปฐพีไม่มีคน
หาเข้ากินค้ำยามสงบ	เกิดศึกก็รบไม่ย่อถน
ชาติไทใจกล้ามาประจัญ	ทุกคนยอมตายให้บ้านเมือง
มาเถิดชาวไทยทั้งหญิงชาย	ไว้ลายให้โลกเขาลือเลื่อง
ไว้เกียรติกรุงสยามนามประเทือง	ให้รุ่งเรืองวัฒนาชั่วฟ้าดิน

ต้นเกิดชาวไทย

จากบทละครเรื่อง "ศึกกลาง" พ.ศ. ๒๔๘๐

ต้นเกิดชาวไทย อย่าหลับไหลลุ่มหลง	ชาติจะเรืองดำรง ก็เพราะเราทั้งหลาย
ถ้ามีหัวหลับหัวหลง เราก็คงละลาย	เราต้องเร่งชวนชวาย ต้นเกิดชาวไทย
บ้านเมือง ยามเฟื่องฟูรุ่งเรือง	ก็อย่าลืมชวนชวาย
พลอตัวศึกมา เราจะพากันตาย	จำไว้เถอะสหาย ต้นเกิดชาวไทย
ชาติไทย เราไม่น้อมยอมใคร	จะสู้จนชีพสลาย
หวังผลคุณแหลมทอง เราพี่น้องหญิงชาย	อย่าให้ชาติสูญหาย ต้นเกิดชาวไทย

ศึกกลาง

จากบทละครเรื่อง "ศึกกลาง" พ.ศ. ๒๔๘๐

(สร้อย) ศึกกลาง ปางศัทรูมาอย่า ทั่วยก้างทางน้ำ ไทยยังไม่แน่นหนา
 ศึกกลางปางนี้ไทยต้องจำ ก้างรบทางน้ำต้องรักษา
 เมื่อศัทรูเหี้ยมซึกศึกมีมา ถึงไทยกล้าชาคออาวุธก็สุดกัน (สร้อย)
 เขตสยามทางทะเลยาวไม่น้อย ต้องมีเรือรบคอยเป็นรวกน
 หากมัวร์อยู่บนฝั่งคงประจัญ คงตายก่อนไม่ทันได้รบเลย (สร้อย)
 เมื่อนาวีซึกศึกมาโจมตี ต้องมีเรือออกไปสู้ไม่อยู่เฉย
 พวกชาวไทยอย่าได้ไว้ใจเลย เรานเคยถูกเจ็บจึงต้องจำ (สร้อย)

แหลมทอง

จากบทละครเรื่อง "ศึกกลาง" พ.ศ. ๒๔๘๐

(สร้อย) แหลมทอง ไทยเข้าครองเป็นแดนไทย รักกันไว้ เราพวกไทยในแดนทอง
 แหลมทองไทยเข้าครองเป็นแดนไทย แล้วย้ายแยกแตกกันไปเป็นสาขา
 ไทยสยามอยู่แม่น้ำเจ้าพระยา และปึง วัง ยมนา น่านนที (สร้อย)
 โขงสาครไทยก็จองครองที่ดิน สาลวินไทยใหญ่อยู่เป็นที่
 ไทยอิสลามอยู่ลำน่านานี ต่อลงไปไทยก็มีอยู่เหมือนกัน (สร้อย)
 ขอพวกเราชาวไทยของแดนทอง หมายถึงปองผูกมิตรสัมพันธ์
 ไทยสยามมุ่งจิตทิศสัมพันธ์ ผูกไมตรีทั่วกันแหลมทอง (สร้อย)

รักชาติ

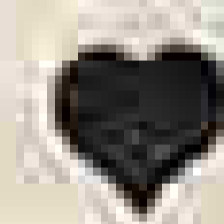
จากบทละครเรื่อง "เจ้าหญิงแสนหวี" พ.ศ. ๒๔๘๑

ความรักอันโต แม้รักเท่าไหน ยังไม่ยั้ง
 เช่นรักคู่รัก แม้รักคั่งกลืน ยังอาจขมขึ้น ชนได้ภายหลัง
 แต่ความรักชาติ รักแสนพิศวาท รักสุดกำลัง
 ก่อเกิดมานะ ยอมสละชีวิตรักจนกระทั่ง หมดเลือดเนื้อเรา
 ชีวิตร่างกาย เราไม่เสียดาย ตายแล้วก็เผา
 ทุกสิ่งยอมคลาต เว้นแต่ชาติของเรา ไม่ให้ใครเข้า เขี่ยบยาทำลาย

ไทยน้อยไทยใหญ่

จากบทละครเรื่อง "เจ้าหญิงแสนหวี" พ.ศ. ๒๔๘๑

ไทยน้อยไทยใหญ่	แม้อยู่ห่างไกล	คงเป็นไทยด้วยกัน
ต้องมุ่งความดี	ต้องสมานไมตรี	ไม่มีเดียดฉันท์
รักยิ่งกว่าสหาย	เพราะว่าเราเป็นสาย	โลหิตเดียวกัน
พี่น้องเก่าแก่	มาแต่ปางบรรพ์	
ร่วมทุกข์สุขสันต์	อยู่เป็นชาติไทย	
ตั้งภูมิลำเนา	แต่ชาติอื่นเขา	มาแย่งเอาไป
ไทยจึงต้องจร	ย้ายถิ่นร้อถอน	ลงมาทางใต้
จึงพบแดนทอง	ไทยเราเข้าจอง	ยึดถือมั่นไว้
เข้าอยู่ครอบครอง	ดินทองของไทย	
ไทยน้อยไทยใหญ่	ชาติไทยด้วยกัน	

เลือกไทย

จากบทละครเรื่อง "มหาเทวี" พ.ศ. ๒๔๘๑

เลือกไทยไหลริน ทาแผ่นดินไว้ชื่อ
 ให้โลกรู้อำนาจ ว่าเลือกไทยกล้าหาญ
 เลือกไทยไหลหลัง คุ้งน้ำเค็มฝั่ง ไหลคั่งท้องธาร
 ท่วมแผ่นดินทอง บ้านพี่เมืองน้อง กันทุกถิ่นฐาน
 เลือกไทยเจ้าเอ๋ย ไหลเลยมานี้ ปรองคองน้องพี่ อย่ามีร้ายราน
 โลहितสายเขียว กลมเกลียวกันไว้ อย่าแตกแยกไป เป็นหลายลำธาร

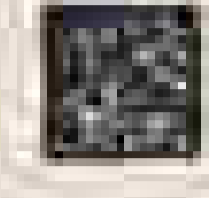
ถิ่นไทย

จากบทละครเรื่อง "มหาเทวี" พ.ศ. ๒๔๘๑

ถิ่นของเราต้องถนอมล้อมรั้วบ้าน ศัตรูหาญมาสู่ต้องสู้เขา
 มิให้ใครแย่งแผ่นดินถิ่นของเรา ใครขึ้นเข้าเราสู้จนสุดแรง
 มาพวกเราเตรียมพร้อมยอมสมัคร ถนอมรักชาติไทยอย่าหน่ายแห่ง
 จนถึงเลือดหยาดสุดท้ายจะยุทธ์แย่ง ต้องแสดงใจหาญผลาญศัตรู
 เมื่อสิ้นชาติสิ้นแผ่นดินก็สิ้นคิด เรามายอมเสียชีวิตดีกว่าอยู่
 ยอมสละชาติอย่าเป็นทาสของศัตรู มา มาสู้ ไว้ลายชาติไทยเรา

ใต้ร่มธงไทย

ใต้ร่มธงไทยร่มเย็น เหมือนดังอยู่ใน ร่มโพธิ์ ร่มไทรที่มีกิ่งใบแน่นหนา
 ชาติไทยใหญ่หลวง แต่กระจัดกระจาย ถูกแยกแบ่งย้าย ไปอยู่หลายสาขา
 เชิญพวกพ้อง พี่น้องมา พร้อมกัน เชิญอยู่ในร่มธงไทย
 เลือดเนื้อเผ่าไทย หนึ่งควรมีสमानฉันท์
 เหมือนน้องพี่ ชาติเชื้อเรามีสายเดียวกัน
 ใต้ร่มธงไตร ร่มเหมือนดังโพธิ์ไทร ใต้ร่มธงไทย เย็นเหมือนใต้แสงจันทร์

แหล่งไทย

จากบทละครเรื่อง “มหาเทวี” พ.ศ. ๒๔๘๑

(สร้อย) กรุงสยามสำแดงแหล่งไทย พี่น้องห่างไกล พร้อมใจเป็นมิตรไมตรี
 กรุงสยามสำแดงแหล่งเสรี ว่าไทยมีความเป็นไทยใช้ทาสเขา
 เมื่อชาติไทยลงมาในสยามเรา ก็หวังเอาความเป็นไทยไว้ในมือ (สร้อย)
 ส่วนพวกไทยที่กระจายอยู่ต่างถิ่น ต่างจะยินดีรับยอมนับถือ
 ไทยสยามรุ่งเรืองจนเลื่องลือ สยามคือพี่ชายไทยทั้งมวล (สร้อย)

ป่าดง

จากบทละครเรื่อง “เบญจเพส” พ.ศ. ๒๔๘๑

ที่คืนป่าดงเป็นของเรา	หักร่างตางเอาเป็นนาไร่
หาสะเบียงเลี้ยงตัวไม่กลัวใคร	ดีกว่าเป็นโจรไพรคนเกลียดกลัว
หน้านาทำนาหาพิชหวาน	เก็บเกี่ยวชนลานป่าวรวงทั่ว
ช่วยแรงกันได้หลายสิบครัว	มาเถิดอย่ามัวอยู่เป็นโจร

รักไทย

จากบทละครเรื่อง “น่านเจ้า” พ.ศ. ๒๔๘๒

(สร้อย) รักไทย	รักความเป็นไทย	ของไทย
ยิ่งชีวิตจิตใจ	รักเหลือ	เลือดเนื้อต้องพลี
แดนของไทยเคยเป็นแดนรุ่งเรือง	ตั้งเป็นเมืองอยู่ในกลางทวีปใหญ่	
แต่ถูกรุกถอยร่นลงเรื่อยไป	จนกลายเป็นชาวไท้ไปทุกที่ (สร้อย)	
มาตั้งแคว้นน่านเจ้าไทยเข้าครอง	แต่พี่น้องยังกระจายอยู่หลายที่	
หากรวมไทยได้มาทั่วทั้งปดพี	ชาติเรานี้จะเป็นไทยใหญ่ยิ่งนัก (สร้อย)	

เดิน

จากบทละครเรื่อง "น่านเจ้า" พ.ศ. ๒๔๘๒

เดิน เดิน เดิน   อ้ายยอมแพ้ใคร   ชาติไทยต้องเดิน
 เดิน เดิน เดิน   ถ้าหวังก้าวหน้า   เราต้องพากันเดิน
 เดิน เดิน เดิน   อย่าท้อทางไกล   ขอให้ไทยเจริญ
 มาเพื่อนไทย มาช่วยน้ำใจ สมานฉันท์   ไปตายตาบหน้า เพื่อนไทยจงมา
 ให้พร้อมเพรียงกัน พบหนามเราจะฝ่า พบป่าเราจะฟัน พบแม่น้ำขวางกั้น
 เราจะว่ายข้ามไป

เดิน เดิน เดิน.....

ไซโย ไซยะ ให้ไทยชนะ ตลอดปลอดภัย ไซโย ไซโย
 โครขวางทางเดิน เราจักต้องเชิญเขาหลีกทางไป

พบเสือเราจะสู้ พบศัตรู เราจะฆ่า พบอะไรขวางหน้า เราจะฝ่าฟันไป

เดิน เดิน เดิน   อ้ายยอมแพ้ใคร   ชาติไทยต้องเดิน
 เดิน เดิน เดิน   ถ้าหวังก้าวหน้า   เราต้องพากันเดิน
 เดิน เดิน เดิน   อย่าท้อทางไกล   ขอให้ไทยเจริญ

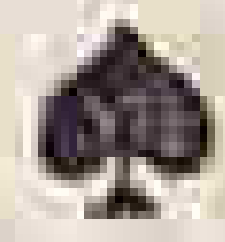
รวมไทย

จากบทละครเรื่อง "น่านเจ้า" พ.ศ. ๒๔๘๒

(สร้อย)	รวมไทย ร่วมใจ	รักษาอำนาจชาติไทย
	เทอดไทย ทนไทย	คว้าน้ำใจมั่นคง
	สามัคคีระหว่างไทยคงได้ผล	ไทยทุกคนร่วมทั้งชาติและศาสนา
	เสมือนหนึ่งได้เกิดกำเนิดมา	จากบิดามารดาคนเดียวกัน (สร้อย)
	ถ้ารวมไทยได้สิ้นทุกถิ่นแคว้น	คงจะเป็นปึกแผ่นสามารถมั่น
	ขอให้ไทยสามัคคีติดต่อกัน	จึงจะจรโรลงไทยให้รุ่งเรือง (สร้อย)

เกียรติกรรมกร

จากบทละครเรื่อง "อนุสาวรีย์ไทย" พ.ศ. ๒๔๘๒

สร้อย

ไว้เกียรติกรรมกร
 หมายตุงมุงมาตร์
 รักเกียรติกรรมกร

งานหนักเราก็ก้อ
 งานทุกอย่างเรารู้
 ถือเกียรติกรรมกร

ผู้เป็นอุปกรณ์ของชาติ
 จะช่วยชาติชูไทย
 จะเป็นความถาวร แก่ไทย

งานเบาเราก็ก้อ
 ไม่ยอมแพ้ชาติไหน
 มิได้มัวนั่งนอนหย่อนใจ

สร้อย

หวังบำรุงบ้านเมือง
 มีค้อยคอยใครเตือน
 รักเกียรติกรรมกร

ให้รุ่งเรืองเสมอเพื่อน
 ไม่ว่างงานอย่างไหน
 จะเป็นความถาวร แก่ไทย

สร้อย

ตั้งแต่เช้าถึงค่ำ
 เพื่อประโยชน์แก่บ้าน
 รักเกียรติกรรมกร

เราตราครุฑทำงาน
 เมืองของเราชาวไทย
 จะเป็นความถาวร แก่ไทย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง ถนนพหลโยธิน นครหลวงฯ โทร. ๗๑๔๖๔
นายศักดิ์ศิลป์ สุขะจาติ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๑๕